

кози чудеса, щото въ Иерусалимъ знаели Исуса, по мълвата, и сичкытъ онѣзи, които никога не были Го виждали. Но Исусъ ималъ и врагове между Іудеитѣ, които искали да Го погубятъ. Особенно смаяло враговетѣ Исусовы туй, дѣто, когато Той влѣзълъ въ Иерусалимскыя храмъ и когато Той тамъ исцѣлилъ хромы и слѣпы, народътъ, що былъ въ храма, прѣтветвувалъ Исуса, като „сынъ Давидовъ“. Враговетѣ Исусовы бы го уловили и сега, но тѣ са боѣли отъ народа, който зель вече да знае и да обыча Исуса.

Туй събытіе въспоменуваме ный на Врѣбница. Подобно на него като въ Иерусалимъ народътъ сторилъ на Исуса царекы почести, като му постилалъ пѣтя съ прѣчки отъ дръвья тѣй и ный земамы вѣрбовы прѣчки, които въ туй време имѣтъ най-много развита пѣшка, и са молимъ въ черква. Този празникъ вынѣгы быва прѣзъ Великы-Посты. Черковата е отредила постытѣ заради христіенытѣ като лишавать себе си отъ сладката месна и млечана, да си припомнятъ Бога и съ *въздържаніе* да си умъртвяватъ страститѣ. Затуй грѣхота е да са напива челѣкъ прѣзъ посты съ вино и ракія, ако и въ виното и въ ракіята да нема ни месо ни млѣко сирѣчь не сѣ блажны. Този человѣкъ пости, който са въздържа отъ храна, умѣренно храни тѣлото си съ храна позволена отъ църквата, и прави добры дѣла.

Посты: 1) Великы посты (7 недѣли; отъ сырната недѣля до Великѣ-день); 2) Петровы посты (отъ първыя понедѣльникъ слѣдъ Троицень-день до 28-ый Юнія; на 29-ый Юніа е Петровѣ-день); 3) Богородичны посты (отъ 1-ый до 15-ый Августа, до Успеніе Богородично или Голѣма Богородица); 4) Коладны посты или Рождественскы (отъ 14 Ноемврія до Колада или Рождество Хистово).